

Adults en acció

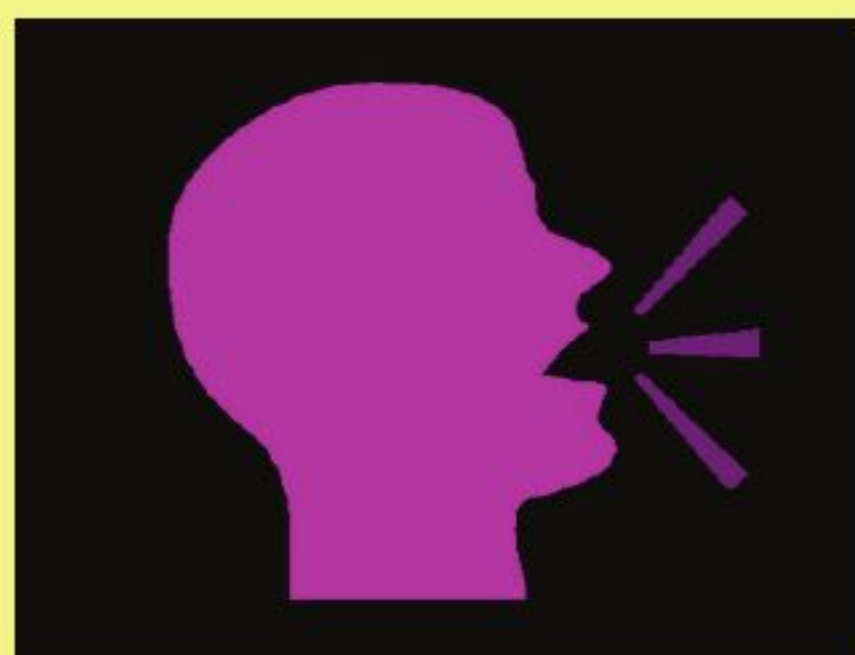
Nº 25 Desembre 2009

Associació Zitzània

Opina!

Títol digues la teva!

Explica!

Espacio para el

mensaje. Para causar un mayor

Fes sentir la teva veu!

impacto, escriba dos o tres frases.

Aquest és el teu espai!!

índex

Editorial	3
El cafè	4
L'hora de les emocions	9
L'anècdota de la meua vida	14
Activitats de l'escola	18
Temps de tradicions	24
Racó literari	28
Sota la palmera	32
Entreteniments	35
Associació Zitzània	39

EDITORIAL

Aquest primer trimestre toca al seu fi i un nou número de la nostra revista Adults en Acció surt a la llum.

Aquest curs, la comissió de la revista s'ha renovat. Hem agafat aquesta tasca amb molt d'entusiasme i il·lusió i esperem que estigueu satisfets amb el resultat.

Aquesta renovació de la comissió s'ha vist reflectida en la revista. Tot i que hem intentat mantenir la seva estructura, hem afegit seccions noves com "Temps de Tradicions" i "El racó literari".

Com ja sabeu, l'escola participa en un estudi relacionat amb les emocions i és per aquest motiu que a la revista, de forma trimestral, hi haurà una secció dedicada a aquest tema.

La revista intenta ser representativa de tots i cadascun dels nivells que hi ha a l'escola i és per això que ens agradaria que tothom estigués representat. La comissió està molt contenta amb les aportacions que hem rebut tot i que ens agradaria que de cara a properes edicions tothom es veiés amb cor de col·laborar sense embuts. Tots els escrits són ben rebuts!

Us recordem que si voleu fer qualsevol suggeriment us podeu adreçar als membres de la Comissió de la Revista per mitjà de la següent adreça de correu electrònic:

adults_en_accio@hotmail.es

Ara només ens queda desitjar-vos una bona entrada d'any i esperem que durant aquestes vacances tingueu una estona per gaudir de la nostra revista.

La Comissió de la Revista.

El café

LA PÍLDORA DEL DÍA DESPUÉS

Estos días he podido escuchar en las noticias que partir de ahora, cualquier persona mayor de dieciséis años podrá ir a la farmacia para comprarse la píldora del día después.

Esta decisión tiene su parte buena, ya que es una forma de evitar embarazos no deseados. Antes se tenía que ir al médico, dar explicaciones y pasar un mal rato hasta que por fin te daban la pastilla; te hablaban sobre lo perjudicial de tener que tomarte esas pastillas y de los riesgos que hay para la salud por no utilizar métodos anticonceptivos. A parte de todos esos inconvenientes, hay que tener en cuenta que se perdía mucho tiempo, e incluso se tenía que faltar a clase o al trabajo para poder ir a pedirla.

Pero esta decisión también tiene su parte mala, ya que hasta ahora las chicas usaban métodos anticonceptivos para evitar el embarazo; ahora, las chicas que no tienen una relación estable, pueden dejar de utilizar esos métodos porque saben que al día siguiente pueden tomarse la píldora. Esa decisión, en algunos casos, puede significar la transmisión de alguna enfermedad por vía sexual, ya que para algunas chicas la utilización del preservativo es básicamente para prevenir el embarazo, y se olvidan del riesgo que corre su salud.

En mi opinión es bueno que no se tenga que perder una mañana en el ambulatorio dando explicaciones para que una chica pueda tomarse la píldora del día después, pero habría que hacer un mayor hincapié en la utilización de los métodos anticonceptivos, y del preservativo en especial, para prevenir enfermedades sexuales.

Silvia Miras Fernández
GES 2 Matí

LA PÍLDORA DEL DÍA DESPUÉS

¿NOS AYUDA O NOS PERJUDICA?

Como persona afectada y con una niña, veo con agrado todo aquello que se haga para ayudar, sobre todo a la juventud, también entiendo que todo aquello que es fácil y sin control en algunos casos es perjudicial y conlleva grandes problemas.

Aún con los conocimientos que ya tenemos, la edad y la juventud nos juegan a veces malas pasadas, problemas que conocemos pero que creemos, absurdamente, que jamás nos pasarán a nosotros. La venta de la famosa, en estos días, pastilla del día después, la cual es muy útil y necesaria para evitar que a las personas se les agrave y dificulte la vida, también conlleva una gran responsabilidad que a veces no estamos preparados para asumir, desgraciadamente. Por ello, todo lo fácil y sin control, a la larga está demostrado que puede ser perjudicial, por la sencilla razón de que se puede interpretar como un método anticonceptivo diario y eso es un error.

Está muy bien para evitar embarazos no deseados pero cada caso es un mundo y en algunos casos, que es donde yo quiero llegar, sobre todo en el caso de menores, hay que controlarlos y avisar a sus padres o tutores. Claro está que hay personas o casos que por su situación personal en su casa a lo mejor es peor y agrava más la situación del menor, lo cual tampoco ayuda. Antiguamente, el hecho de ir a pedir la píldora al ambulatorio, hacía que tuvieses la obligación de tener que asistir primero a las recomendaciones de una persona especializada, lo cual si eras menor te perjudicaba en tu privacidad o te daba miedo que avisaran en tu casa. Por eso, lo ideal es primero continuar con la educación sexual en colegios e institutos, facilitar lo máximo a los jóvenes los métodos anticonceptivos, en las medidas oportunas y aplicar ambas fórmulas a la hora de vender o incluso de entregar gratuitamente el acceso de dicha píldora a la juventud. Eso no quiere decir que nunca esté de más acudir a las personas adecuadas para que nos las faciliten y en cada caso se decida, al ser menor, la potestad de avisar a tutores o padres si es reiterado el caso.

En la vida se cometen errores pero también se aprende de ellos y siempre que no se esté cayendo una y otra vez hay que quedar un voto de confianza. La juventud es lista pero ya lo dice la palabra es más fácil cometerlos.

Gracias por leer la opinión de alguien a quien le hubiera gustado tener más facilidades u opciones, pero que no se arrepiente de su decisión por difícil que fuese. Tampoco se arrepiente de ello a pesar de todas las cosas de su edad que ha tenido que dejar de hacer, Lo principal, lo bonito es que cada cosa en la vida tiene su momento, vive y disfruta.

Javier Correa
GES 2 Tarda

L' AVORTAMENT ALS 16 ANYS

Una nova llei permet a partir de l'edat de 16 anys l'avortament sense el permís dels pares. El govern està decidit a continuar amb una de les seves senyes d'identitat en la passada legislatura. Malgrat que la crisi va en augment i es troba en soledat parlamentària, l'executiu va donar llum verda a un avantprojecte que permet l'avortament lliure fins a la setmana 14 de gestació i manté que les noies a partir del 16 anys puguin interrompre l'embaràs sense el permís dels pares. L'objectiu del govern és frenar el nombre d'avortaments il·legals donant a les dones l'última paraula.

Penso que és una bona idea donar el dret a decidir a les dones encara que siguin menors. No es comet cap avortament il·legal i dóna una major tranquil·litat. Encara que els pares o la majoria de la societat no estiguin d'acord amb aquesta nova llei per por al descontrol dels menor d'edat, considero que és una mesura encertada.

Jose Antonio Martínez
GES 1 Vespre

LA PÍNDOLA DEL DIA DESPRÉS I L'AVORTAMENT LLIURE ALS 16 ANYS

La decisió d'avortament lliure als 16 anys és molt injusta, però quan l'entorn és hostil i no hi ha una altra sortida per a la jove mare que no pot afrontar tota sola un naixement, és l'única solució ja que es tracta de trencar el futur d'una menor que haurà de madurar de sobte i deixar enrere els estudis.

Sigui com sigui la societat no està capacitada per solucionar aquest problema familiar amb delicadesa i sí, amb prejudicis.

Hi ha els que opinen que és lícit i hi ha els que creuen el contrari. Per això, és molt necessària la píndola del dia després i així no s'ha d'arribar a graus tan extrems i traumàtics per a la noia.

D'altra banda, els pares, sense pressionar, s'han d'involucrar i aconsellar sobre els dubtes sexuals i l'avortament. Han de donar a la seva filla protecció, a més d'advertir-la mitjançant un psicòleg dels pros i contres que en un futur poden ocasionar-li impediments.

Eulàlia Martínez
GES 1 Vespre

LA PART BONA DE LA CRISI

Ja fa dos anys que estem amb la crisi i a tot arreu es sent que tot el que ens dóna la crisi és negatiu, però jo crec que també hi ha una part positiva.

La gent està acostumada a tenir molts diners, a vegades no miren com els gasten. La majoria inverteix bona part dels seus ingressos en coses que no són necessàries quan hi ha molta gent que passa gana i viuen d'una manera poc digna.

El que fa de bo la crisi és que la gent que no miraven els diners ara que tenen menys recursos poden valorar el que és tenir les coses necessàries. A part d'això, els nois i noies que estan a casa vivint a costa dels pares ara veuran el que costa guanyar-se uns diners i segur que valoraran més l'esforç que els pares fan.

També ha vingut molt bé perquè la gent aprofita per preparar-se i fer cursos. Per exemple, la gent que no té el graduat com nosaltres se'l treu i es prepara per obtenir una millor feina.

Mari Carmen Santiago
GES 1 Matí

La píndola del dia després i el fet que es pugui vendre a les farmàcies sense recepta mèdica

La meua opinió sobre la píndola del dia després es que té una part beneficiosa i una altra perjudicial.

M'agradava més el control que portaven abans que no porten ara. Anaves al metge perquè havies tingut una emergència i portava el control de quantes t'havies pres. Això per una part és bo si tens 15,16, 17 anys...o 32 això és igual si no vols tenir un fill. Però si portes un descontrol abundant al llarg de la teua vida de píndoles del dia després, pot ser perjudicial a l'hora de tenir un fill/a o pot tenir altres conseqüències com per exemple l'envelliment de la pell.

Ara, les nenes menors d'edat, com que tenen aquesta píndola a la farmàcia faran un abús i un descontrol, ja que no preveuen tant i no tenen una persona que els digui "escolta no prenguis més o procura posar prevenció a l'hora de tenir relacions sexuals". Això també es pot convertir en un problema si pensem en malalties com la SIDA, el papil·loma humà etc...Pensaran "és igual, no posem prevenció, si passa alguna cosa puc anar a la farmàcia i prendre la píndola".

Míriam Morgado Fernández

GES 1 Tarda

LA CRISI

La crisi pot ser un gran problema per algunes persones i algunes famílies. Per d'altres, la negativitat del fet, és un estímul per superar-se i sortir amb èxit del pou que en les mateixes circumstàncies algunes persones cauen.

En aquests moments negatius s'ha de buscar la part positiva, que evidentment hi és. De fet...si pensem en l'economia, el problema agafa unes dimensions molt importants, doncs per viure les famílies necessitem d'uns ingressos.

Hi poden haver algunes solucions que han d'estar pensades amb molta tranquil·litat.

1- Podem intentar prescindir d'algunes despeses innecessàries (anar a sopar, o a fer tapes etc...)

2- El vestuari no cal renovar-lo cada temporada. Tots tenim més del que en realitat ens fa falta.

Per què volem tantes sabates si només tenim dos peus?

Podríem restringir al màxim...però...ens diuen que hem de consumir, perquè el comerç i la indústria no es vegi més afectada del que està.

Senyors sense euros no omplirem el cistell!!!

Lidia Bosch i Graset

GES 1 Tarda

L' hora de les emocions

Les nostres emocions ho pinten tot. El nostre dia a dia adquireix colors diferents en funció de les ulleres que portem , i aquestes ulleres sovint tenen el vidre tenyit d'una emoció. Adonar-nos que això ens passa és el primer pas per a comprendre que les emocions són molt importants i que conèixer-les ens permetrà gestionar-les i viure-les amb més serenitat, amb més intensitat, amb menys dramatisme....

En aquests anys treballant a la formació de persones adultes hem comprés que les emocions donen color a tot el que vivim, però que aquest color, en alguns moments de la nostra vida, pot ser tan fosc que no veiem tot l'arc de Santmartí i que la malbaratem en l'ofuscació d'aquella emoció en la que ens hem enganxat.

Hem vist alguns adolescents que atrapats en la ràbia, en la frustració, en la submissió s'han abandonat, han abandonat la seva estima i han permès que, com diu

Goya "El sueño de la razón produzca monstruos". Però també hem pogut comprovar com la raó desperta de la nit adormida i aquests joves lentament van trencant les seves cadenes, les seves reixes...Aquest nou camí només és possible fer-lo acompanyat. Acompanyat de la

família, dels nous companys, dels nous professors/es i sobretot **d'una nova visió de tu mateix, de descobrir-te, estimar-te i saber que vols de tu mateix i fins on estàs disposat a lluitar per aconseguir-ho.**

Hem vist dones, ara ja grans, que han viscut en un món en què quan encara els tocava jugar a nines ja estaven treballant...dones a les que no se les ha deixat opinar, dones per les que han decidit...dones a les que l'època, les circumstàncies, el context...les han atrapat en el silenci, la resignació i la dedicació exclusiva als altres....

Quan pensem en elles, pensem en tot el que Viktor Frankl ens pot ensenyar, en el poder de l'assertivitat, en aixecar el cap i mirar endavant.

Hem vist joves arribats de milers de racons del món. Joves que han perdut els seus germans a la pastera, que estan sols, sense família, sense amics....sense il·lusió, amb enyorança i por al que pervindrà. Tanmateix en tots ells hi ha esperança, el desig d'aprendre, de comunicar-se amb els altres , de ser feliç...

Per totes elles i ells, hem vist la necessitat de fer aquest projecte. Per què des de la formació de persones adultes *educar* implica acompanyar a les persones en **l'autoconeixement que les ha de fer més lliures, ciutadans de ple dret, persones crítiques i amb voluntat de transformar la societat**, i per tot això hem de transformar-nos nosaltres primer i com diuen Eva Bach i Pere Darder “deseducar-nos” per integrar **emoció, pensament i acció**.

Aquest és l'ambició objectiu d'aquest projecte que tot el claustre del CFA Concòrdia vol portar a terme.

Marta Ferrer Puente

Per a qualsevol dubte, qüestió, recomanació envieu un correu a

emocionsconcordia@gmail.com

Ben aviat us donarem els resultats dels qüestionaris emocionals.

ELS TRES EIXOS

MENT	EMOCIÓ	ACCIÓ
“Jo no celebros que em faig gran sinó que em faig millor” Jaume Soler	“La vida pot ser una festa o un funeral” Jaume Soler	“Si cada dia ens arreglem el cabell perquè no fem el mateix amb el cor” Gandhi

EL CONTE

EL MESTRE SUFI

El mestre sufi explicava sempre una paràbola en finalitzar la classe, però els alumnes no sempre n'entenien el sentit.

Mestre -el va encarar un d'ells una tarda-, tu ens expliques els contes però no ens expliques mai el seu significat...

Demano perdó per això -es disculpà el mestre-. Permet-me que en senyal de reparació et convidi a un deliciós préssec.

- Gràcies mestre -respongué afalagat el deixeble.

- M'agradaria, per tal d'obsequiar-te, pelar-te el teu préssec jo mateix. Em permetes?

- Sí, moltes gràcies -digué l'alumne.

- T'agradaria que, ja que tinc a la meua mà el ganivet, te'l talli en trosos per tal que et sigui més còmode?

- M'encantaria, però no voldria abusar de la teua hospitalitat, mestre.

- No és un abús si jo t'ho ofereixo. Només desitjo complaure't. Permete'm també que te'l mastegui abans de donar-te'l.

- No mestre, no m'agradaria que fessis això! -es queixà sorprès el deixeble.

- Si jo us expliqués el sentit de cada conte -digué el mestre després d'una pausa-, seria com donar-vos per menjar una fruita mastegada.

DICCIONARI EMOCIONAL

AUTONOMIA EMOCIONAL	EFFECTE BOOMERANG
Persona capaç de gestionar les seves emocions, identificant-les, expressant-les en llibertat i actuant amb coherència.	Tot el que emetem ens retorna d'alguna forma. Pot no ser immediat ni provenir de la mateixa font. Si no ens agrada allò que rebem és necessari prestar atenció a allò que emetem.

PER SABER MÉS:

"Ecología emocional" Mercè Conangla i Jaume Soler. Ed. Amat

ORACIÓN DE UN NIÑO DE 6 AÑOS

Señor, esta noche te pido algo muy especial, me gustaría que me transformases en una TELEVISIÓN.

Me gustaría...

- Ocupar el lugar de la tele para poder vivir lo que vive en mi casa.
- Tener una habitación para mí solo.
- Tener a toda mi familia a mi lado.
- Ser el centro de atención y llamar su atención.
- Que todos me escuchen sin interrupciones.
- Que crean lo que digo sin cuestionarme.
- Que estén por mí y enseguida quieran arreglar mis problemas.
- Tener la compañía de mi padre cuando llega a casa aunque esté cansado.
- Que mi madre se me acerque cuando esté aburrida o sola en lugar de ignorarme.
- Que mis hermanos se peleen por estar cerca de mí.
- Poder divertir a todos aunque a veces no diga cosas importantes, la cuestión es tenerlos entretenidos.
- Tener la sensación de que lo dejan todo por estar cerca de mí.

Señor, yo no te pido mucho, todo esto está en cualquier TELEVISIÓN.

Kadi Nassri
GES 1 Tarda

L' anècdota de la meva vida

MI LLEGADA A CATALUÑA

El día 5 de Enero de 1963 llegué a Barcelona procedente de Medina del Campo, tenía 17 años. Dejé mi familia, mis amigos y mi pueblo por la necesidad de tener que trabajar.

Vine con una prima de mi madre y estuve viviendo con ella y su familia durante año y medio. Después de este tiempo tuve que hacer mi maleta y salir llorando de allí porque me pegué con mi prima, me acusaron de haber quitado un dinero y habían insultado a mi madre. Me recogieron unos amigos de mis tíos, estuve con ellos durante tres meses.

A través de una entidad de ayuda a la juventud, encontré un lugar en el cual fui muy feliz, la dueña del piso (Milagros Ros) fue como una madre para nosotras, éramos cuatro chicas. Allí estuve hasta finales de Junio de 1963 fecha en que me case.

Durante esos años estuve trabajando de ocho a tres en una camisería y, por la tarde, de cuatro a ocho con una modista. Estos fueron mis primeros tiempos aquí, en Cataluña.

Geni del Campo Casado

GES 2 Matí

UNA AVENTURA A L'AEROPORT

L'any passat vaig anar a Mallorca amb la meva germana a fer una visita als meus cosins.

Quan estàvem a l'aeroport, no va passar la bossa pel detector perquè em van trobar unes tisores de tallar els cabells. El guarda de seguretat va dir que havia de llençar-les però no volia desfer-me d'elles. Perquè eren les primeres tisores que vaig tenir i era un record molt especial per mi.

Vaig decidir anar al servei i li vaig dir a la meva germana que me les posaria a les botes, que com les botes tenen unes sivelles de metall, no passaria res, no saltaria l'alarma. Una vegada fet tot el preparatiu vam anar cap a la porta d'embarcament. Quan la meva germana va passar es va esperar a que jo passés, la màquina va començar a pitar. Jo li vaig explicar que les botes tenien sivelles. La vigilant que em va tocar no es conformava amb la meva explicació i va agafar una pistola que té per detectar el metall em va posar les mans en creu i em va passar la pistola. La meva cara era un poema, no sabia què fer. Quan aquesta dona va arribar a les cames es va parar amb la pistola però em va fer un escorcoll. Quina sort que vaig tenir, em vaig escapar pels pèls!

Cada vegada que he d'anar de viatge sempre reviso la bossa. Mai se m'oblidarà el viatge a Mallorca.

Ángeles Sánchez Parejo
GES 1 Tarda

UN DESCUIDO IMPORTANTE

Una de la veces que mis padres y mis abuelos volvían en coche de Santander a Sabadell, pararon porque mi madre se encontraba mal. Bajó del coche junto con mi hermana mayor. Cuando pasó un rato, mi hermana subió al coche, mientras mi madre permanecía todavía fuera, pero nadie se dio cuenta y siguieron el camino. Se dieron cuenta cuando mi padre le preguntó a mi madre como se sentía. Después de un buen trozo andado ella no estaba en el coche, tuvieron que ir donde estaba ella, recogerla y por fin pudieron continuar.

Marina Gómez Sarabia
GES 1 Matí

UNA COMANDA MOLT ESPECIAL

Quan treballava repartint mercaderia portava una comanda molt peculiar i havia de fer el lliurament abans de la una de la tarda a la urbanització de "Valpineda" de Sitges.

Vaig arribar al carrer però el numero del portal no hi era enlloc. Vaig decidir trucar al numero que portava l'albarà i la persona amb qui estava parlant a l'altre costat del telèfon, semblava esgotada.

Em va dir que hi havia al costat una palmera molt gran d'on jo estava. A l'obrir la porta em vaig quedar bocabadat ja que tot el jardí era ple de càmeres de vídeo, fotògrafs i uns actors molt coneguts del cinema pornogràfic. Era la Lucía la Piedra, l'Anastasia Mayo, Sandra G. , Robert Chivas i el que em va obrir la porta va ser en Nacho Vidal.

Les actrius portaven uns triquinis de color blanc i ells un tanguetes de cuir negre. Jo no sabia que fer així que vaig fer la descàrrega i quan la vaig acabar em van convidar a una Coca-Cola ben freda. Va ser el millor refresc que mai m'he pres. Com que ja eren gairebé les dues em van convidar a menjar del càtering que els havien posat.

Óscar Altimira

GES 1 Matí

UNA NIT AL CALABÓS

La meva anècdota em va passar a Barcelona. Era un dissabte de Juliol de fa aproximadament cinc anys. Jo anava amb els amics quan, de sobte, vaig sentir un cop molt fort a l'esquena i vaig caure a terra. Quan vaig poder girar-me per veure que havia pasat em vaig adonar que, qui m'havia donat el cop era, precisament, la Policia Nacional. Resulta que em van confondre amb una persona que acabava de robar a una botiga i que va sortir corrent cap a la zona on jo era. Em van traslladar fins a la comisaria de policia i sense deixar-me parlar em van ficar a un calabós tota la nit. Al dia següent, sense dir-me res, em van deixar sortir sense cap tipus de disculpa ni res. Seguidament vaig anar a l'hospital perquè em miressin el cap i així posar la denúncia corresponent.

Sergio León Martínez

GES 1 Tarda

DIJARS, 6 D'OCTUBRE

Tinc hora al metge a dos quarts de set, vull anar a la biblioteca. Faré tard! El metge em fa fer unes radiografies i res més.

Surto sense entretenir-me gens. Avinguda Onze de Setembre, plaça Marçet, carrer Convent, Sant Joan... una mica més i ja hi sóc.

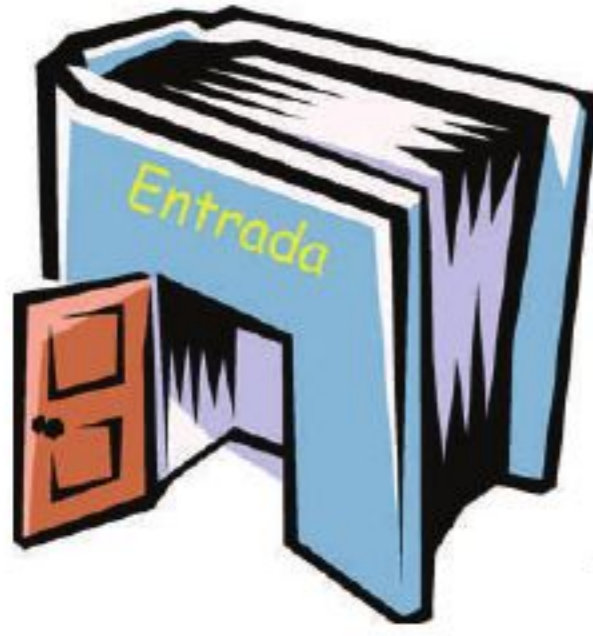
Entro a la sala de conferències i em diuen que és sobre el Barça, no he entès res! Unes senyoretetes molt amables em diuen que pugi les escales i preguntin a la senyoreta del mostrador.

La classe ja ha començat, escolto atentament i sense obrir la boca.

La professora després de donar-nos les explicacions ens dóna un treball a fer. Ens fa triar un objecte dels molts que hi ha sobre la taula. Totes hem d'escriure sobre ell, però n'hi ha un que ningú agafa, són uns calçotets. Els miro, talla 48 ó 50, nous i blancs amb una peça al davant de color gris. Vaig pensar en ells, tan elegants, senyors, distingits, immaculats. Els pobres no saben res de la vida que els tocaria viure. No havien sentit mai la ressonància d'un pet, ni la flaire d'una llufa o les pessigolles d'uns pèls arrissadets, el pes d'un home ben dotat, ni el més bonic; les carícies d'una dona.

Dolors Llavall

Anglès Inicial matí

Activitats de l'escola

VISITA A LA BIBLIOTECA ELS SAFAREIGS

El dimecres 21 d'octubre vam anar a una de les biblioteques municipals de Sabadell, en concret a la d' Els Safareigs.

Està situada en un edifici emblemàtic, als antics safareigs de la Creu Alta, construïts l'any 1913 per l'arquitecte i urbanista sabadellenc Josep Renom i Costa i inaugurada com a biblioteca el 26 de maig del 2006.

Era la primera vegada que anava a la biblioteca i m'ha agradat molt. El David, guia, ens va ensenyar els departaments de llibres i revistes.

Manoli Gallardo Zamora

Instrumental III Matí

CELEBRACIÓ DE LA CASTANYADA

El 30 d'octubre es va fer la festa de la Castanyada a l'escola.

Pel matí uns alumnes de GES van representar una escena de Don Juan Tenorio.

Menjant castanyes a Can Puiggener

Uns quants balls a Can Deu

Per la tarda es va fer un concurs de disfresses i ens van ensenyar balls tradicionals.

Al vespre es va llegir una llegenda relacionada amb el dia de Tots Sants.

Tothom va menjar castanyes i moniatos i ens ho vam passar d'allò més bé

SORTIDA AL TORRENT DE COLOBRERS

El dia 13 de novembre, alumnes de Can Puiggener i alguns mestres vam anar al torrent de Colobrers tot i aprofitant l'oportunitat de comprovar al mateix temps l'estat de les aigües del riu Ripoll.

Després de veure que el nivell d'acidesa i nitrats de l'aigua era acceptable i d'observar la flora i fauna en recuperació que envolta al riu, ens vam endinsar, tot baixant per can Pagès al torrent de Colobrers.

Era una tarda calorosa pel mes en que estàvem i vam arribar a l'indret amb les jaquetes a la ma. Potser per això la sensació d'entrar dins un espai de vegetació exuberant, ombrejat, atractiu i agradable es va intensificar. El cert és que aquesta visió d'una natura on es respira pau i tranquil·litat en una ciutat plena d'activitat i de soroll va resultar veritablement colpidora.

XERRADA LITERÀRIA

L' escriptor Sabadellenc Jesús Caudevilla va visitar la nostra escola el passat dimecres 18 de Novembre per fer una xerrada en la qual va parlar de la seva trajectòria com a escriptor i de les seves últimes novel·les: Yo, Vicente Ferrer. Ángel del Apocalipsis y Los silencios del papa Luna.

A la xerrada van assistir els alumnes de Ges de vespre i alguns alumnes d'altres grups.

El to planer de l'escriptor va fer que els alumnes es trobessin molt motivats a l'hora de fer preguntes i d'intervenir amb les seves opinions.

DIA DEL CINEMA

Des de fa 11 cursos el nostre centre organitza el dia del cinema. El varem començar a programar engrescats pel creixent predomini de la imatge i el món audiovisual a la nostra societat, i la necessitat d'aprendre a llegir, interpretar i compartir allò que hem vist.

El Departament de Ciències Socials coordina la jornada i proposa el tema i les pel·lícules. La seva exposició ha de permetre reflexionar i obrir el debat al voltant de la realitat portada amb el film analitzat.

L' última edició del DIA DEL CINEMA va ser el passat 24 de Novembre. Es va escollir el tema de l'Índia i les pel·lícules seleccionades van estar Slumdog Millionaire i Agua. Ambdues ens presenten la crua realitat que es viu a un país tan desafavorit com és l'Índia.

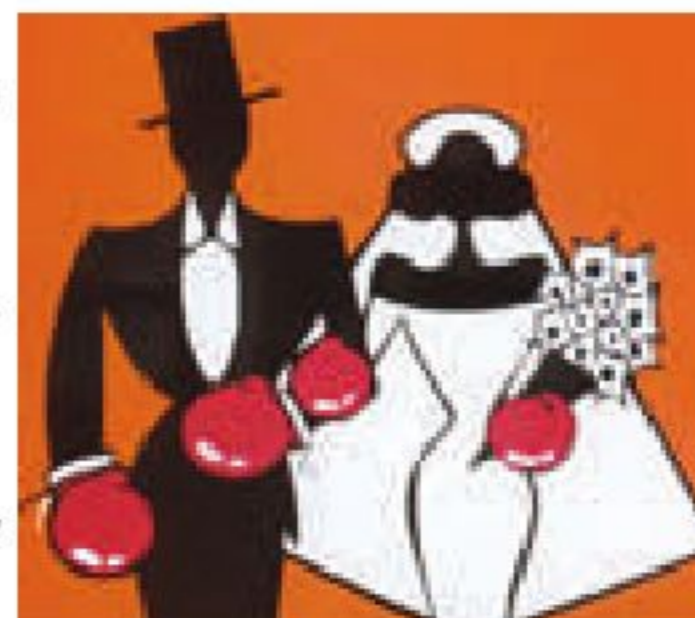
Després, va tenir lloc un fòrum a càrrec de Joan Naveros qui va analitzar l'estructura de les dues pel·lícules, els tempos i la diferència entre el cinema de Bollywood i el cinema occidental que reflecteix la realitat de l'Índia

T'ESTIMO, ETS PERFECTE... JA ET CANVIARÉ !

Després de l'intent amb fallida del 13 de novembre, el 27 de novembre, uns 60 alumnes de l'escola van poder gaudir del musical T'estimo, ets perfecte... ja et canviaré! al teatre del Sol.

El musical ens presenta en clau d'humor com són de difícils les relacions de parella.

1 DE DESEMBRE. DIA MUNDIAL DE LA LLUITA CONTRA LA SIDA

Com cada any, l'ú de Desembre a l'escola fem un recordatori d'aquesta malaltia que, tot i que avui dia no se'n parla gaire als mitjans de comunicació, continua matant molta gent.

Es va fer la lectura del comunicat de l'associació ACTUA, els alumnes van rebre informació sobre la malaltia i sobre els mitjans per no contagiar-la i es va poder col·laborar econòmicament amb la lluita contra la Sida.

Temps de Tradicions

UNA ANÈCDOTA DIVERTIDA

Diuen que a les cases de pagès, els nens posaven una castanya a cada graó de l'escala. A la nit s'agenollaven a cada graó, resaven un parenostre i es menjaven la castanya. Si no ho feien així, es creia que a mitjanit els morts els estirarien els peus al llit.

Català Basic
Vespre

I DE NOVENBRE, FESTA DE LA CASTANYADA

Jo recordo que quan era petita la meua àvia sempre agafava un bol amb oli i a dintre hi posava unes petites espelmes anomenades "papallones". Deia que eren per il·luminar els difunts.

La meua mare torrava castanyes i coïa moniatos amb codony . També feia panellets.

Normalment el dia de Tots Sants anàvem al cementiri a posar rams de flors als difunts que hi teníem

Ara és diferent, gairebé l'únic que seguim fent és anar al cementiri per posar-hi les flors.

Dolores Caballero Vinuesa
Català Bàsic

¿POR QUÉ SE REPRESENTA DON JUAN TENORIO EN LA NOCHE DE TODOS LOS SANTOS ?

Un repaso por la historia y las tradiciones nos informa de que las representaciones funerarias eran algo usual, que cambió de formato a lo largo de los siglos y a través de los pueblos, pero no desapareció.

Tenemos en España y en otros puntos de Europa los Autos Sacramentales de la edad media. Son formas litúrgicas que se celebran por supuesto en la iglesia; pero que al crecer la clerecía y crearse una liturgia para clérigos, se ven empujadas hacia el pórtico de la iglesia primero, y luego lejos de ella.

Y parece que en el tema de los difuntos, que nunca dejó de ser religioso por mucho que los ritos tuvieran formato profano, la representación de los muertos más o menos dramatizada, se mantuvo en muchos pueblos a lo largo de los siglos.

Las procesiones de difuntos con el pretexto de enterrar este día a los muertos insepultos (por lo general, ajusticiados expuestos a la entrada de las poblaciones para aviso y escarmiento de residentes y forasteros), con toda la parafernalia que las acompañaba, incluidos ciertos bailes austerísimos de calaveras, tenían una honda raíz dramática.

En Roma las *laudationes fúnebres* (alabanzas fúnebres) fueron las primeras piezas de la oratoria romana. En ellas se cantaban las glorias del difunto y se ensalzaban sus virtudes. Ésta era una parte del drama funerario, a la que seguía otra de suma intensidad: el coro de plañideras a sueldo, tanto más numeroso cuanto mayor era la categoría del difunto, que acompañaban el cortejo fúnebre dando alaridos de dolor, reclamando la vuelta del difunto, arañándose el rostro, mesándose los cabellos, rasgándose las vestiduras y contorsionándose.

No conformes con el ritual estrictamente funerario, las grandes familias romanas ofrecían al pueblo, dentro de las honras fúnebres de sus difuntos, la representación de una obra teatral, por lo general de carácter moral: en los funerales de L. Emilio Paulo (año 160) se representó *Adelphoe* (Los Hermanos).

Mezclar por tanto Día de Difuntos y representación teatral no era nada nuevo. Por eso caló tan hondo el *Don Juan Tenorio*, parte de cuyo drama se desarrolla en el cementerio. No era la primera obra de este género ni tampoco la única representación teatral para recordar los difuntos. De hecho nunca se había abandonado la representación, de la que son buena muestra los disfraces.

GES 1 Matí

La gallina de les plomes d'or

De les festes que encara recordo de la meua ciutat, aquesta és la més fantàstica per ser una llegenda que ens arribat fins avui , pel que sembla de la conquesta de la ciutat de Càceres pel rei Alfons XI en 1229. Eren temps de reconquesta per part dels reis castellans als àrabs, que estaven per tota Andalusia i Extremadura.

La festa consisteix en amagar en un sobre la paraula GUANYADOR dins la ciutat monumental, la persona que el trobi guanya la gallina.

Explica la tradició que la filla del rei àrab es va enamorar d'un capità cristià i per les nits la princesa va obrir un passadís que donava pas a la ciutat per on entrava el capità i es veien d'amagat. Per aquest passadís van entrar les tropes i van conquerir la ciutat. El pare de la noia que es va assabentar la va tancar en una habitació fins al dia de la seva mort. La desgraciada princesa es va convertir en una gallina que es passejava per la ciutat lamentant el seu dolor.

Elvira Hernández

Català Llindar

Dia dels morts

El dos de novembre, la gent de Mèxic celebra el dia dels mort. És una Festa molt peculiar, ja que ens burlem de la mort, anant als cementiris i fent festa amb *mariachis* o música en viu. Portant a la tomba del difunt el seu menjar preferit i prenent tequila o qualsevol beguda alcohòlica.

S'acostuma fer un altar de morts, que consisteix en tres nivells. En el nivell de baix es fa una creu amb cendra i es posen espelmes. En el segon nivell es posa el menjar i la beguda que més li agradava al difunt. En el tercer nivell es posa la foto del difunt.

Tot l'altar s'adorna amb la flor de la mort que és el *Cempazuchitl* una flor taronja, típica per aquest dia.

La regió de Mèxic , on es viu amb més intensitat aquesta feta és a Michoacán.

Gilma Abigail Lira Medina

Català Llindar

EID AL-FITR

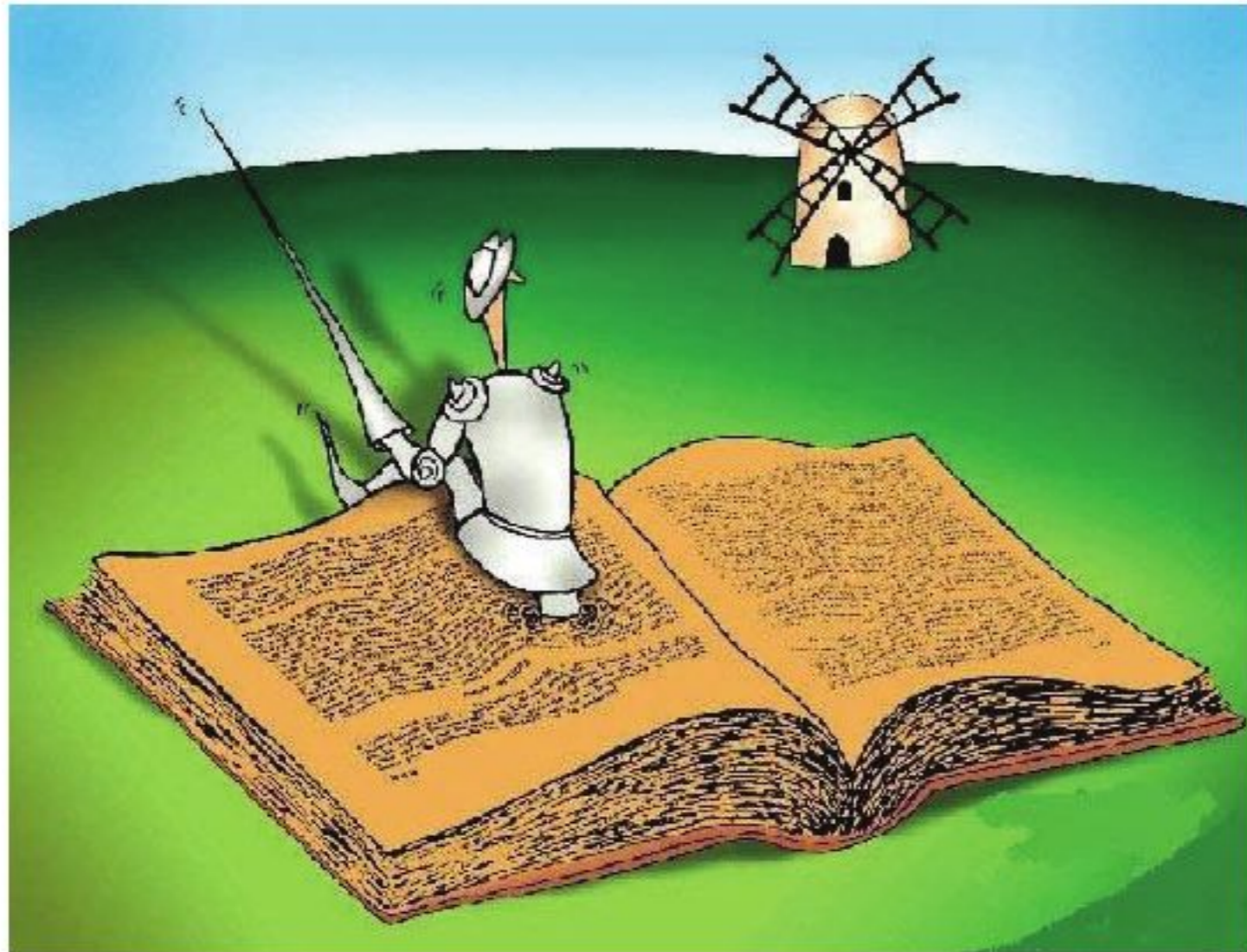
L'Eid al –Fitr és el fenòmen de la cerimònia única al Regne del Marroc. Es fan tots els preparatius durant el mes del Ramadà per comprar roba per als fills. Les botigues s'omplen de famílies que volen comprar roba de bona qualitat per als seus fills. En aquesta ocasió feliç, els mercats veuen una recuperació significativa i la millora del seu sector empresarial, particularment les indústries tradicionals. Els marroquins prefereixen comprar roba de diferents categories.

Hi ha també molts marroquins homes i dones que accepten en aquest moment vestits tradicionals de la vestimenta nacional com a símbol del patrimoni, de la dignitat i el respecte per les ocasions religioses. A les dones els agrada comprar la xilaba.

Com és habitual, tots els marroquins es reuneixen a la casa gran o la casa del besavi després de realitzar les oracions de Eid per renovar els llaços d'amor i de comunicació.

La mare i les nenes preparen l'esmorzar del matí i s'esmorza en un ambient familiar ple d'amor i a la tarda sortim per visitar els nostres amics.

Català Bàsic

DENTRO, MUY DENTRO DE MÍ

Es de noche y sopla el viento, no puedo dormir...
Hay ruidos extraños, pero sólo pienso en ti.
No importa la distancia porque sigues aquí,
Dentro, muy dentro, dentro de mí.

Hoy me dormiré, solo, en el silencio y sin ti
Y aunque tú no hagas ruido sé que estás
dentro, muy dentro, dentro de mí.

Porque has sido mucho tiempo
y serás para mucho tiempo,
Mi voz, mis ojos y todos mis pensamientos.
¿Por qué me diste esas risas y esos grandes momentos?
Dime por qué ¿por qué me lo diste en ese momento?
¿Por qué amanecías conmigo? ¿Por qué me cuidabas tanto?
Dime por qué ¿Por qué me cuidabas tanto?
Dime por qué ¿Por qué lo hiciste si ya te has marchado?

No puedo olvidarte, estoy intranquilo y sin saber de ti,
Nervioso, asustado, no sé, no sé qué decir,
Pero sé, que pase lo que pase, seguirás ahí,
Dentro, muy dentro, dentro de mí.

Mi cabeza es el mapa de tu cuerpo,
Mi voz eres tú en mis pensamientos,
Mis ojos, mil historias que contar,
Y yo, el silencio, la brisa y nadie si tú no estás!

Alex Quesada Sevillano
GES 1 Vespre

INTEGRAL

Me encontré jugando con tu cuerpo,
Desde los montes bajos,
Pasando por las colinas
Hasta llegar a la cima
Donde mis labios sellan los tuyos
Para después abrirlos
Y deleitarme con su pulpa.

Sonia Puertas
Accés a la Universitat
per majors de 25 anys

AHORA QUE

Joaquín , te chiflan y te apasionan los sonetos,
a mí, ese jugador de fútbol inteligente,
y con tu gran oficio, y grandísimos respetos,
de mí, ¿qué fue? Quedé congelado inexistente.

Tu letra, tu música, qué bueno. Voz callemos.
Mi mente en blanco con mi corazón bombeando,
tu bombín, tu careto, tus versos veneremos,
mi dolor, alegría, vida voleteando.

Cuídate mucho, con amor y cariño mucho,
de flacucho, no llegarás ni a Joaquinucho.
Lo digo por activa, yo que voy de pasiva.

Y cuando a tu Rocío, no le lleguen tus besos,
recordarte con cariño, nada rencorosos
Y aquí yo, yo, mí, me, contigo y con mi artista.

Fran Otero
Accés a la Universitat
per majors de 25 anys

MI MOTO

Curvas de mujer, rugido de león, veloz como el viento.
Negra como el azabache, pulida y elegante, magistral en la carretera.
Su nombre, Estrella de Noche.
Pincelada de libertad cuando la monto.
Paisajes inacabados de verde esmeralda o azul turquesa.
Alegria de una manera de vivir, compañera de viaje con sentimientos igualados.
Control en el asfalto, peligro controlado pero no del todo.
Vistas magnificas de un cielo como un lienzo inacabado de diferentes texturas y formas, de colores magnificos que alegran mis ojos.

Adelina Sillero
GES 1 Vespre

Catalunya no té mare
Catalunya té madrastra
Catalunya és la filla malvolguda
És la filla despreciada.

Si estem dintre de Catalunya
Ningú ens podrà privar,
Ni amb totes les amenaces,
Que parlem en Català.

Perque si Espanya és la mare
Doncs, qui són els postres germans?
Si per tot arreu d'Espanya
Es murmura dels catalans.

Respectem les altres llengües
Però la nostra també
Que un poble sense llengua
Es pot dir que no té res.

Que som nosaltres
I absoluts! I explotadors! Egoistes!
Ens miren... amb baix preu
I ens diuen... Separatistes!

Un poble que canta,
Que balla, que riu, plora,
Gemega i treballa...
No se pas quin delictes té!

Separatistes? Per què?
Com ens podem separar
Si a Catalunya
De cada trenta persones
Tretze parlen en castellà.

Així és...
Que regions de tota Espanya
Si sou els nostres germans
No ens critiqueu com fins ara
Heu fet sempre dels catalans.

Tenim gent d'Andalusia,
D' Extremadura, Murciàns,
De les illes de Mallorca,
De Lleó, Castellans,
Bascos, Navarros, Gallecs, Asturians,
Aragonesos, Canaris, Valencians.

Perque Catalunya
És la Nostra mare
I no l'hem d'abandonar
I cridem:
Visca Catalunya
Qui estimi als Catalanas!

Si tenim gent de tota Espanya!
Però Catalunya porta dol
Perquè als anys quaranta i setanta
Ens deien: Hable usted español.

Núria Figueras Chantrero
GES 1 Tarda

RODOLINS

Quan arriba la tardor,
les tempestes em fan molta por.

Com que fa fred a la tardor,
em poso el meu mocador.

Quan a la nit bufa el vent,
cauen les fulles suament.

Ahir vaig anar per les muntanyes,
i vaig agafar moltes castanyes.

Ha arribat la tardor,
i s'ha anat la calor.

LA TARDOR

La tardor és una estació de l'any que comprèn Setembre, Octubre, Novembre i Desembre.

Als arbres comencen a caure les fulles, el terra sembla una catifa de mil colors. El pagès comença a fer la verema per a fer vi i recull les ametlles, les pomes, les magranes els moniatos i les castanyes.

La nit del 31 d'Octubre tota la família es posa al costat del foc per a menjar castanyes i explicar contes de por.

La tardor no m'agrada perquè hem de portar molta roba, però m'agraden els dies de molta boira i pluja i també m'agrada menjar raïm, pomes, moniatos, panallets i castanyes.

Manuela Olivera

Etapa instrumental

Sota la palmera

ÁGORA

La historia se remonta al siglo IX d.c. Egipto formaba parte del imperio romano. La ciudad de Alejandría entraba en continuo conflicto de religiones, cristianos contra judíos, y también contra filósofos. Las violentas revueltas invaden las calles de Alejandría.

Los hijos de las familias más adineradas iban a formarse en la Biblioteca del mundo antiguo, donde aprendían con la brillante Hipatia.

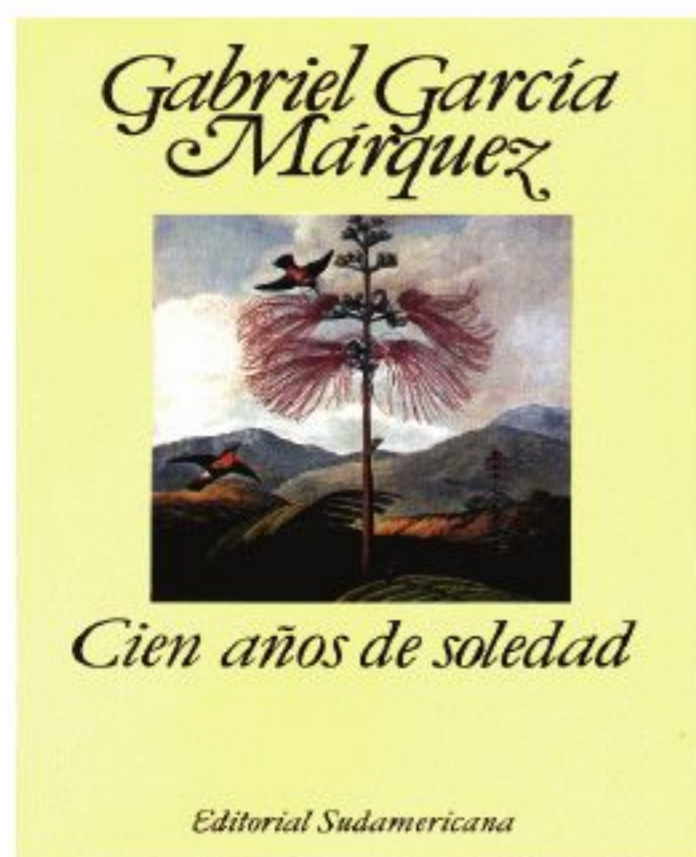
Hipatia estudiaba sin cesar sobre el universo. Un estudiante y su esclavo se enamoran de ella, pero al mismo tiempo se debaten entre el amor, el poder y la religión.

Mi opinión personal sobre la película es que es excelente, tiene acción, amor, te hace pensar mucho sobre lo que hicieron los cristianos. Da pie a debatir.

Sin lugar a dudas os la recomiendo; espero que os guste.

Esther Fructuoso Vila
GES 2 Matí

CIEEN AÑOS DE SOLEDAD

Escrito por Gabriel García Márquez, es un libro que cuenta la historia de la familia Buendía, y las cosas que le suceden en un pequeño pueblo llamado Macondo que ellos mismos, entre otros, fundaron. Úrsula Buendía ve, hasta su muerte, como cada generación nueva de su familia vuelve a ser como la primera y cometen los mismos errores, y como su pequeño pueblo se va convirtiendo en una ciudad moderna y desalmada.

Os la recomiendo porque es una historia bastante realista, y te enseña otra perspectiva real de la vida que no suele conocerse, tiene un punto de tristeza, acción y erotismo.

Nicolás Viveros Fukuoka
GES 2 Matí

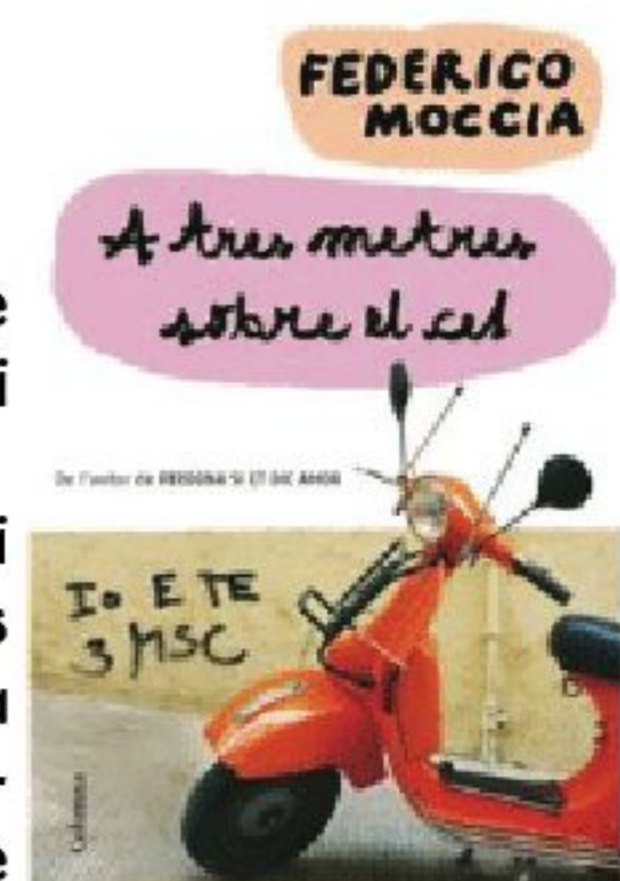
A TRES METRES SOBRE EL CEL

Fa poc vaig llegir un llibre molt interessant: A tres metres sobre el cel. Aquest llibre ha despertat l'interés de molts joves i, si t'agraden els llibres d'amor, aquest és el teu!

Tracta de dues persones que pertanyen a móns diferents: Step i Babi. Al principi ens explica la vida d' Step, un noi que, després de la traició que ell va sentir per part de la seva mare, es va tornar una persona que es ficava en problemes, freda, que només l'importava la seva moto i els seus amics. A diferència de Babi, una noia molt educada, tranquil·la, a qui no li agrada gens la violència ni ficar-se en problemes.

Un dia qualsevol es troben gràcies a la seva millor amiga, que comença a sortir amb el millor amic d' Step. Poc a poc es comencen a enamorar tot i que els pares de Babi no estan d'acord amb la seva relació. L'amor d'ells dos és tan gran que no els importa els comentaris ningú.

Els personatges passen de ser dos desconeguts a compartir-ho tot; és com la història de Romeo i Julieta però no tan tràgica tot i que té un final que ningú s'espera.

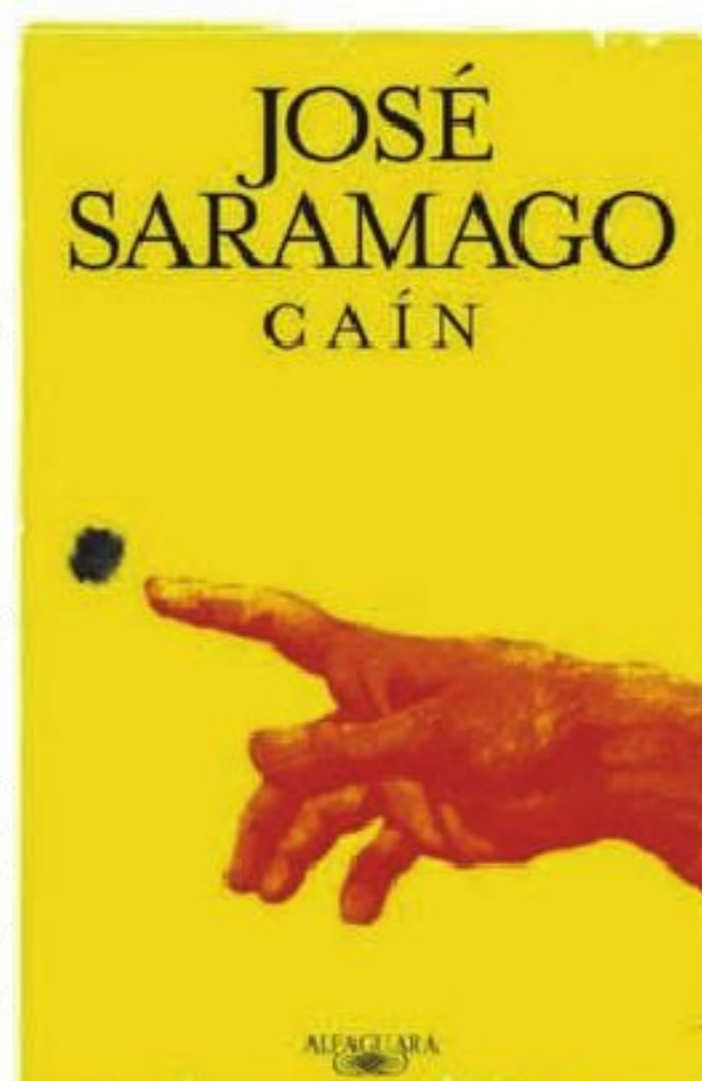
Yaritza Muñoz Catalán
GES 1 Tarda

DIOS NO ES ALGUIEN DE FIAR

Casi veinte años después de su discutido libro El evangelio según Jesucristo el premio nobel de literatura, José Saramago, vuelve a ocuparse de la religión en Caín. Su nueva novela, que acaba de publicar Alfaguara en castellano y Edicions 62 en catalán, y en palabras del escritor portugués, viene a decir que *“Dios no es alguien de fiar.”*

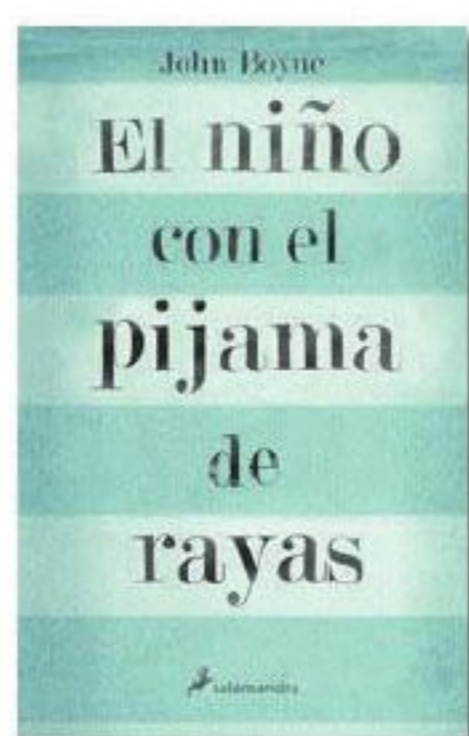
Poniendo a prueba su capacidad imaginativa y narrativa, Saramago reescribe, con su característico estilo irónico, una historia que todos conocemos: la de Caín y Abel. Dos son los protagonistas, Caín y Dios, o mejor dicho tres, porque toda la humanidad y sus diferentes expresiones y pulsaciones cobran vida en Caín.

Con el punto de humor que caracteriza al premio nobel, hace un recorrido mordaz por diversos pasajes bíblicos para abordar una cuestión que durante milenios ha estado considerada intocable e innombrable en todas las culturas y civilizaciones; la divinidad y el conjunto de normas que los hombres establecen a su alrededor y que a menudo los lleva a exigir una fe inviolable y absoluta en la que todo queda justificado. Caín es un canto a la libertad de pensamiento y en favor del hombre.

María Leyva
Accés a la Universitat
per majors de 25 anys

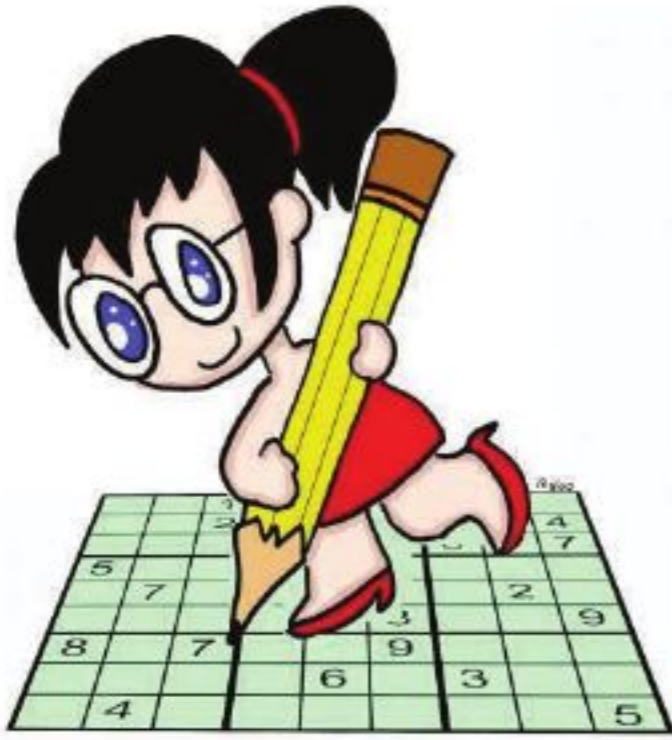
EL NIÑO CON EL PIJAMA DE RAYAS

Este libro trata de un niño de nueve años que se llama Bruno. Vivía en Berlín, en una casa grande, pero por motivos de trabajo, su padre tiene que irse a vivir a Auschwitz. El padre de Bruno era comandante de las tropas nazis. La nueva casa era más pequeña que la de Berlín y Bruno no entendía ese cambio, ni tampoco comprendía por qué al lado de su nueva casa todo el mundo iba con un “pijama” de rayas.

A Bruno le gusta mucho explorar e investigar, pero tiene prohibido alejarse de su casa. Un día decide salir y descubrir qué se encuentra detrás de la alambrada. Allí conocerá a un niño que se llama Shmuel que vive al otro lado. Entre ellos establecerán una amistad muy especial.

Alberto Guillén
GES 1 Vespre

Entreteniments

JOKE

Charlie was celebrating new Year's Eve with friends, he sent a text message to his father:

“ No mon, no fun, your son “.
(*mon = money*)

His father replied:

“ How sad. Too bad. Your dad ”

PROVERBS

If you can't stand the heat, get out of the kitchen.

Si no aguantas l'escalfor, surt de la cuina = Si es massa per tu, toca el dos.

One man's meat is another man's poison.

La carn d'un home és el verí d'un altre = El que no mata engreixa.

SUDOKUS

1					7		9	
	3			2				8
		9	6			5		
		5	3			9		
	1			8				2
6					4			
3							1	
	4							7
		7				3		

	5	9				3	8	
2			9		1			6
8				7				2
9								3
1								5
	2						7	
		1				8		
			5		6			
				2				

SOPA DE LETRAS

NACIONES DE EUROPA

Encuentra las 20 palabras de la lista

T	I	V	O	W	Y	Z	A	L	E	M	A	N	I	A	V	I	W	M	E
B	A	D	N	A	L	O	H	W	G	B	X	E	I	J	A	A	C	U	N
B	A	L	S	Z	Q	Y	R	T	A	G	A	C	Z	W	F	H	E	P	A
O	A	U	S	T	R	I	A	M	P	C	N	N	T	V	I	C	N	O	S
S	X	V	J	R	B	L	U	R	M	A	R	C	G	P	H	G	I	B	X
N	B	Q	X	W	E	G	I	D	R	Q	Y	A	R	U	M	D	F	E	O
I	E	S	P	A	Ñ	A	B	F	D	G	F	E	M	M	R	I	B	I	C
A	V	J	U	T	H	Y	É	H	A	R	C	P	C	A	N	H	E	N	M
P	X	I	V	R	P	U	L	D	K	E	V	P	U	L	N	F	D	S	T
H	J	T	W	A	U	K	G	P	P	C	B	O	A	E	R	I	C	G	J
E	Y	F	F	N	O	Q	I	M	Y	I	G	N	S	A	C	U	D	L	M
R	W	L	N	U	S	K	C	Q	E	A	D	L	I	D	D	R	V	B	P
Z	Z	P	B	K	X	K	A	L	Q	I	O	N	M	W	N	Z	Q	W	Z
E	X	D	L	T	W	X	O	C	A	V	A	O	L	A	B	R	U	E	I
G	D	S	Q	Q	P	R	S	K	E	B	O	R	A	N	N	V	Q	R	N
O	Z	O	D	C	R	T	O	N	L	Y	T	A	I	R	A	G	L	U	B
V	O	V	A	U	S	S	I	A	L	L	Z	A	R	R	O	D	N	A	D
I	K	Y	S	H	X	A	A	I	C	A	O	R	C	J	S	Y	S	R	O
N	C	I	U	D	A	D	X	D	E	L	V	V	A	T	I	C	A	N	O
A	A	E	S	L	O	V	A	Q	U	I	A	H	A	I	N	O	T	S	E

ANDORRA

BULGARIA

CHIPRE

ESLOVENIA

ALBANIA

ALEMANIA

AUSTRIA

BÉLGICA

BIELORRUSIA

BOSNIA/HERZEGOVINA

CIUDAD DEL VATICANO

CROACIA

DINAMARCA

ESLOVAQUIA

ESPAÑA

ESTONIA

FINLANDIA

FRANCIA

GRECIA

HOLANDA

ACUDIT

L'EXAMEN

Això són quatre universitaris que se'n van de borratxera quan al dia següent tenen un examen importantíssim.

L'endemà es desperten amb ressaca i sense estudiar res. Un d'ells diu:

- Mira, li direm al profe que se'ns ha punxat una roda i no hem arribat a temps. Així tindrem una mica de temps per estudiar.

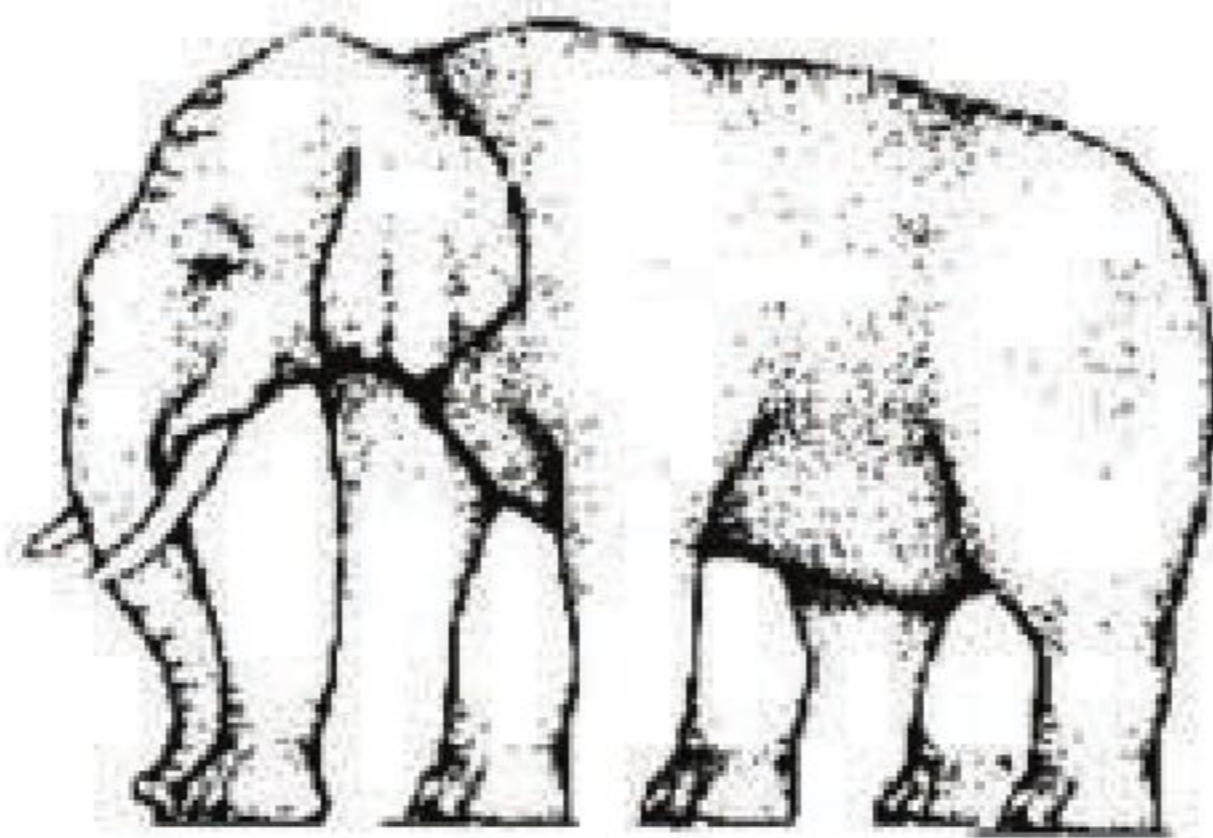
Els nois estudien una estona i arriben tard a l'examen, i el profe diu:

- D'acord, no passa res, demà us faig l'examen.

Els nois no s'ho creien i van estudiar molt. Al dia següent els posen cadascú en un aula separada dels altres (un per cada aula).

L'examen tenia 2 preguntes. La primera era facilíssima, tots flipaven, contents. La segona, però, deia:

- Exactament....Quina roda es va punxar?

Quantes potes té l'elefant?

Zitzània Solidària

Amb l'arribada de l'època Nadalenca i, tenint en compte la situació de crisi en la qual ens trobem, l'associació Zitzània vol ajudar aquells alumnes de l'escola que es troben en una situació desfavorida i no tenen cap tipus d'aportació econòmica.

Promovent la solidaritat entre companys d'un mateix centre, de l'ú al quinze de Desembre, l'associació recull aliments que es repartiran entre aquelles persones que més ho necessitin.

CONCORDIA
ESCOLA D'ADULTS